

Forhandling

Arne Melchior (CD):

Et kendt mundheld siger, at om smagen kan der ikke diskuteres. Som så mange af den slags ordsprog er det en frase, for selvfølgelig kan man diskutere smagen, netop fordi den er så forskellig. Det, man har vanskeligt ved, er at blive enige, men der er dog visse ting, som i hvert fald et meget, meget stort flertal vil kunne tilslutte sig falder uden for den gode smag og altså er dårlig smag.

Må jeg helt subjektivt – uden at jeg beder om, at det kommer til afstemning, og uden at jeg kan dokumentere, at jeg har flertallet bag mig – hævde, at de annoncer, som holdingselskabet Tele Danmark A/S har bragt i de seneste måneder, er topkandidater til danmarksmesterskabet i grimhed inden for kommunikation og annoncering. Nogen grimmere, mere rædselsfulde og afskyvækkende annoncer til et beløb, som formentlig har årtiets foreløbige størrelsesrekord, skal man nok lede længe efter; men det må selskabet naturligvis selv om. Jeg tør blot vove den påstand, at der ikke er ført én eneste ekstra telefonsamtale, ikke oprettet ét eneste ekstra abonnement eller opstillet ét eneste ekstra apparat på grund af disse rædselsfulde og frastødende annoncer.

En del af budskabet er også anbragt på busserne i flere byer, og der stilles det spørgsmål: »Hvem er det, der sørger for, at der daglig kan føres 10 millioner telefonsamtaler?« Spørgeren svarer selv: »Det gør Tele Danmark«, og en af årsagerne til, at jeg har bedt om ordet ved denne tredjebehandling, er, at jeg vil benægte den påstand. Det er nemlig ikke holdingselskabet Tele Danmark A/S, der sikrer disse forbindelser, har lagt de ledninger eller på nogen anden måde er borgernes garanti for, at tele nettet fungerer godt. Det er derimod JTAS og KTAS, Tele Sønderjylland A/S og Tele Fyn A/S, som driver disse net, har bekostet disse net – selvfølgelig for abonnenternes penge, hvad ellers – og har bragt det danske televæsen op på en standard, der internationalt målt er mindst second to none i kvalitet og funktionsduelighed og også prismæssigt står sig fornemt i den internationale konkurrence.

Disse annoncer er efter min mening misbrug af, hvad man må kalde offentlige penge. Vi er jo alle telefonabonnenter – jeg tror i hvert fald,

at 99 pct. af os er det her i landet – og for disse penge sætter man nogle annoncer i avisen, som absolut ikke er formålstjenlige; dette være sagt af en, der normalt absolut går ind for imageannoncering, for et godt image for en virksomhed eller et selskab er selvfølgelig af det gode, når det vel at mærke gøres ordentligt.

Jeg er ikke i tvivl om, at hensigten med disse annoncer er at fastslå et logo på bekostning af det, vi plejer at kalde stamselskabernes logoer. Jeg vil gerne komplimentere kommunikationsministeren, fordi han offentligt har meddelt straks efter sin tiltræden, at den politiske aftale, som et stort flertal i dette Ting står bag, vil fortsætte videre frem til udløbet den 1. marts 1997. Det synes jeg var både flot og dygtigt gjort af kommunikationsministeren. Jeg vil også sige ham tak, fordi han har sørget for, at det på den kommende ekstraordinære generalforsamling, som – så vidt jeg i øjeblikket er orienteret – finder sted i morgen, bliver sikret, at holdingselskabet Tele Danmark A/S vil få en formand og en næstformand, som ikke findes bedre i dette land. Det skal nok være med til at sikre, at de imperiebyggere, der har forsøgt at husere og regere i Tele Danmark A/S, får styret deres lyster, som klart er i strid med den politiske aftale fra sommeren 1990, som igen er grundlaget for den gældende lov for teleområdet.

Jeg vil yderligere melde, at både ministeren og selskabets direktion skal vide, at der fra dette hus vil blive fulgt nøje med i, hvad man foretager sig; om det fortsat skal være sådan, at disse stamselskaber – som ifølge Folketingets bestemmelse og ministerens bekræftelse skal eksistere frem til den 1. marts 1997 – skal udhules for opgaver, så de i virkeligheden bliver nogle tomme selskaber, der kun eksisterer på papiret. Hvis ingen andre vil, vil jeg i hvert fald. Men jeg tænker nok, at vi bliver nogle stykker, der nok skal følge med i udviklingen og sikre, at det, der har været Folketingets hensigt og er ordlyden af såvel den politiske aftale som lovens paragraffer, bliver håndhævet til gavn og gunst for de mange i vort land – både private, virksomheder og organisationer – som er interesserede i at have et televæsen, der fortsat skal have høj klasse, også målt internationalt.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg ser gerne, at man dæmper samtalerne lidt over hele salen.